

Р Е Ш Е Н И Е

№ 316

гр. Перник, 10.04.2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на тринадесети април две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №141** по описа за **2014 г.** на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.54, ал.2 от ЗКИР.

Образувано е по жалба **С.А.Д.,*****, срещу заповед № КД-14-3/27.01.2014 г. на Изпълнителния директор на АГКК - София, с която е одобрено изменение на КК и КР, одобрени със Заповед № РД-18-91/13.10.2008 г. на ИД на АГКК, състоящо се в промяна в границите на съществуващи обекти в КККР - ПИ с идентификатор 55871.501.165 и ПИ с идентификатор 55871.501.167. Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, издаден в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Иска заповедта да бъде отменена и да се издаде друга, като бъде спазено решение №94/24.03.2009 г., постановено по адм.д.№748/2008 г. на Административен съд гр.Перник.

Ответникът - Изпълнителният Директор на АГКК, призован чрез Началника на СГКК гр.Перник, в писмено становище по жалбата, намира същата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Според административния орган издадената заповед е въз основа на влязло в сила съдебно решение, поради което е правилна и законосъобразна. Административният орган се е произнесъл изпълнявайки указанията на съда и спазвайки административно производствените правила и приложимия материален закон.

Заинтересованата страна – Д.Р.Г.***, счита жалбата за основателна. Намира, че следва да се изпълни постановеното през 2009 г. съдебно решение.

Останалите две заинтересовани страни – Р.С.Б.* и А.С.Д.*****, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира следното:

Оспорването е направено от надлежно легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването на административния акт. Спазен е преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, като жалбата се явява процесуално допустима.

След като е сезиран с редовна жалба, съдът е длъжен да извърши служебно и

цялостен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия, ако има такива.

От фактическа страна по делото е установено следното

Със Заповед № РД-18-91/13.10.2008 г. на ИД на АГКК-София е одобрена КК и КР за територията на Община Перник. Същата е обжалвана и с решение № 94 от 24.03.2009 г. /в сила от 15.04.2009 г./ по адм. д. № 748 по описа на Административен съд гр.Перник, заповедта е отменена в ЧАСТТА, за границата между поземлен имот с идентификатор 55871.501.167 и поземлен имот с идентификатор 55871.501.165 на гр. Перник, кв.Бела вода. С цитираното решение изрично е посочено, се отменя КККР за конкретните поземлени имоти т.е. в тази част липсва одобрена кадастрална карта и кадастрален регистър. Отменена е частично заповедта за одобряване на първоначална кадастрална карта и кадастрални регистри, поради което по отношение границата между ПИ55871.501.165 и ПИ55871.501.167, кадастрална карта и кадастрални регистри няма одобрени. За тях процедурата следва да започне отначало. Това налага правното основание на оспорената заповед да бъде също като при одобряване на първоначална кадастрална карта - чл. 49, ал. 1 от ЗКИР. В изпълнение на съдебното решение е необходимо Изпълнителният директор на АГКК гр.София, въз основа на разпоредбите на чл. 35б, ал. 1, т. 2 ЗКИР и чл. 37, ал. 2 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, със заповед да открие производство по създаването им за конкретните поземлени имоти. Вместо това като правно основание за издаването на заповедта е посочена разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, съгласно която одобрените кадастрална карта и кадастрални регистри могат да се изменят когато са одобрени при нарушение на закона. Самата заповед като съдържание също е оформена като такава за изменение на вече одобрена карта, като липсват посочени конкретни нарушения на закона, довели до такова изменение. Въпреки изричните указания, дадени в посоченото съдебно решение и разпоредбите на ЗКИР, без въобще да е проведено административно производство, без да е изработена КККР за границата между въпросните поземлени имоти, Изпълнителният директор на АГКК, София е издал заповед № КД-14-3/27.01.2014 г., за изменение на КККР на Перник, одобрени със заповед № РД-18-91/13.10.2008 г. С оспорения административен акт е изменено нещо което вече не съществува.

Оспорената заповед на Изпълнителния директор на АГКК София е незаконосъобразна с оглед нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Съгласно сочената законова разпоредба, административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването му. Същите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Това е така, защото без тях не могат да се направят изводи досежно съображенията, мотивирали административния орган да издаде съответното решение. В случая, административният орган е посочил, че издава процесната заповед, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, но всъщност и за наличието на това обстоятелство не се посочват

фактически предпоставки. Основанията за изменение на последните са посочени в разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 1 - 3 ЗКИР, като в заповедта е посочена т. 2 и са цитирани съдебни решения, като е посочено, че се изменя одобрената КKKP със заповед № РД-18-91/13.10.2008 г., което противоречи както на цитираното в самата заповед съдебно решение, също така и на материалноправните разпоредби на ЗКИР. Както в заповедта, така и в писмено становище приложено по делото, се сочи от издателя на акта, че същият е издаден на основание постановеното съдебно решение, но това би могло да съставлява фактическо основание за издаване на акта, ако първоначално за границата между процесните поземлени имоти е била изработена и одобрена КKKP на гр.Перник, кв.Бела вода и след това се изменя при спазване на материалноправните разпоредби. В настоящият случай не е налице приета и одобрена КKKP на гр. Перник в частта, за границата между поземлен имот с идентификатор 55871.501.167 и поземлен имот с идентификатор 55871.501.165 на гр. Перник, кв.Бела вода, поради което същата не може да се изменя. Първоначално одобрената КК в частта касаеща имота на жалбоподателя С.Д.*** и този на заинтересованата страна Д.Р. е отменена с посоченото по-горе решение на Административен съд гр.Перник.

Безспорно е, че съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗКИР, непълнотите и грешките се отстраняват когато са одобрени при нарушение на закона, но тук обстоятелствата са различни. Посочването на това обстоятелство не замества фактическите съображения на административния орган. Според утвърдената вече практика, няма пречка фактическите основания, мотивирали административния орган да се произнесе с дадено решение да се съдържат не само в административния акт, но и в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на акта. Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаване на административния акт, стига да постигат целите, които законодателят е преследвал, с оглед изискването за мотивиране на административния акт и най-късно до изпращане на жалбата пред органа, пред който се извършва оспорването /ТР № 16/1975 г. на ОСГК/. В настоящия казус такова излагане на мотиви в документи, съпровождащи издаването на процесната заповед или допълнително след нейното издаване липсват. При това положение, за съда е невъзможно да упражни контрол за законосъобразността на административния акт, тъй като не е ясно какво точно е имал предвид административният орган като е посочил чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗКИР и е извършено изменение, като реално няма одобрена КKKP на гр. Перник, кв.Бела вода, в частта за границата между съседните поземлени имоти. Съдът намира, че с оспорената заповед не се визира изменение на КKKP по чл. 53, ал. 1, т. 2 от закона. В обжалвания административен акт не се обосновава извод, че при издаване на заповедта за одобряване на КК и КР за двата имота е допуснато нарушение на закона, нито се излагат факти в този смисъл.

Предвид гореизложеното съдът приема за безспорно установено, че издадената от Изпълнителния директор на АГКК, София Заповед №КД-14-3/27.01.2014 г., с която на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗКИР и решение №94 от 24.03.2009 г. на Административен съд гр.Перник по адм.д.№748/2008 г., е издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в нарушение на материалноправните разпоредби на ЗКИР, поради което като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

Водим от гореизложените съображения и на основание чл. 172 и 173 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № КД-14-З/27.01.2014 г. на Изпълнителния Директор на АГКК гр.София, с която е одобрено изменение на КК и КР, одобрени със Заповед № РД-18-91/13.10.2008 г. на ИД на АГКК, състоящо се в промяна в границите на съществуващи обекти в КККР - ПИ с идентификатор 55871.501.165 и ПИ с идентификатор 55871.501.167.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:/п/